

Cauza C-141/05

Regatul Spaniei împotriva Consiliului Uniunii Europene

„Pescuit — Regulamentul (CE) nr. 27/2005 — Repartizarea cotelor de captură între statele membre — Actul de aderare a Regatului Spaniei — Încheierea perioadei tranzitorii — Cerința stabilității relative — Principiul nediscriminării — Noi posibilități de pescuit — Admisibilitate”

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 8 noiembrie 2007 I - 9488

Sumarul hotărârii

1. *Procedură — Intervenție — Excepție de inadmisibilitate neinvocată de pârât*
[Statutul Curții de Justiție, art. 40 al patrulea paragraf; Regulamentul de procedură al Curții, art. 93 alin. (4)]
2. *Drept comunitar — Principii — Egalitate de tratament — Discriminare pe motiv de cetățenie sau naționalitate*
(Actul de aderare din 1985; Regulamentul nr. 27/2005 al Consiliului)

3. *Aderarea unor noi state membre la Comunități — Spania — Pescuit*
(*Actul de aderare din 1985, art. 156-164; Regulamentul nr. 27/2005 al Consiliului*)
4. *Pescuit — Conservarea resurselor mării — Sistemul cotelor de pescuit*
(*Regulamentul nr. 2371/2002 al Consiliului, art. 20*)

1. În temeiul articolului 40 al patrulea paragraf din Statutul Curții de Justiție, concluziile cererii de intervenție nu pot avea un alt obiect decât susținerea concluziilor uneia dintre părți. În plus, conform articolului 93 alineatul (4) din Regulamentul de procedură, intervenientul ia procedura în starea în care se află în momentul intervenției sale. În consecință, acesta nu are dreptul să ridice o excepție de inadmisibilitate care nu se regăsește în concluziile pârâtului.

(a se vedea punctele 27 și 28)

2. Prin faptul că nu a acordat Regatului Spaniei, prin Regulamentul nr. 27/2005 de stabilire pentru 2005 a posibilităților de pescuit și a condițiilor asociate pentru anumite stocuri de pește și grupe de stocuri de pește, aplicabile în apele comunitare și, pentru navele comunitare,

în apele în care sunt necesare limitări ale capturilor, un tratament identic cu cel de care au beneficiat statele membre care au participat la repartizarea inițială a cotelor de pescuit, înainte de aderarea acestui stat membru la Comunitate, sau la repartizări ulterioare, în perioada tranzitorie, Consiliul nu a acționat în mod discriminatoriu față de acest stat.

Într-adevăr, trebuie să se facă o distincție între noțiunea de acces la ape și noțiunea de acces la resurse. Dacă, după încheierea perioadei tranzitorii, Regatul Spaniei poate din nou să aibă acces la apele Mării Nordului și ale Mării Baltice, nu rezultă din aceasta că navele spaniole pot avea acces la resursele acestor două mări în aceeași măsură ca și navele statelor membre care au participat la repartizarea inițială sau la repartizări ulterioare.

(a se vedea punctele 47 și 51)

3. Prin faptul că nu a alocat Regatul Spaniei, în temeiul Regulamentului nr. 27/2005 de stabilire pentru 2005 a posibilităților de pescuit și a condițiilor asociate pentru anumite stocuri de pește și grupe de stocuri de pește, aplicabile în apele comunitare și, pentru navele comunitare, în apele în care sunt necesare limitări ale capturilor, anumite cote de pescuit în Marea Nordului și în Marea Baltică, Consiliul nu a încălcat Actul de aderare a Regatului Spaniei și a Republicii Portugheze. Articolele 156-164 din actul menționat nu definesc regimul aplicabil în sectorul pescuitului decât pentru perioada tranzitorie. Prin urmare, aceste articole nu pot, în principiu, să constituie temeiul unor revendicări referitoare la o perioadă care începe la o dată ulterioară încheierii perioadei tranzitorii. La sfârșitul perioadei tranzitorii se aplică, așadar, acquis-ul comunitar care include cheia de repartizare stabilită de reglementarea existentă la momentul aderării Regatului Spaniei.

(a se vedea punctele 59, 61 și 63)

4. Cerința stabilității relative a alocării posibilităților de pescuit între statele membre, impusă prin articolul 20 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2371/2002 privind conservarea și exploatarea durabilă a resurselor piscicole în conformitate

cu politica comună în domeniul pescuitului trebuie înțeleasă ca însemnând menținerea unui procentaj fix pentru fiecare stat membru, iar cheia de repartizare stabilită inițial va continua să se aplice câtă vreme nu a fost adoptat un regulament de modificare. În măsura în care aplicarea, în ceea ce privește posibilitățile de pescuit existente, a principiului stabilității relative duce la menținerea unei chei de repartizare deja stabilite între statele membre, instituirea unei prime chei de repartizare între statele membre implică alocarea unor noi posibilități de pescuit și o repartizare care ține seama de interesele fiecăruia dintre aceste state. Noțiunea de interes poate cuprinde nevoia de a menține stabilitatea relativă a activităților de pescuit, dar nu se limitează la această nevoie. Astfel, atunci când o primă cheie de repartizare este stabilită pe stat membru, în special după ce statele membre și-au exercitat dreptul lor de a pescui într-o zonă și cu privire la specii pentru care Comunitatea a dispus de o cotă globală, Consiliul hotărăște luând în considerare interesul fiecăruia dintre state, conform prevederilor articolului 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2371/2002. Întrucât, prin definiție, nicio cheie de repartizare nu poate fi menținută într-un asemenea caz, nu trebuie să se aplice prevederile articolului 20 alineatul (1) din acest regulament.

(a se vedea punctele 85-88)